

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Кремиковци“ АД

Ответници: Министър на икономиката, енергетиката и туризма и заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд София-град — Тълкуване на Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните страни членки, от една страна, и Република България, от друга страна (ОВ L 358, стр. 1), и на приложение V, параграф 2 от Акта относно условията за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 157, 2005 г., стр. 203), както и на член 9, параграф 4 от Протокол № 2 за изделията, третирани от Договора за Европейското обединение за въглища и стомана (ЕОВС), на член 3 от Допълнителния протокол към Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните страни членки, от една страна, и Република България, от друга страна (ОВ L 317, стр. 25) и на член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41) — Държавна помощ за реструктуриране, предоставена преди присъединяването на България към Европейския съюз на металургични предприятия в рамките на програма за реструктуриране — Решение, с което се установява съществуването на публично вземане поради това, че държавната помощ е станала неправомерна вследствие на обявяването на ползвателя в неплатежоспособност — Съответна компетентност на националните органи и на Европейската комисия за произнасяне относно несъвместимостта с общия пазар на държавна помощ и за предявяване на възстановяването ѝ поради нейната неправомерност

Диспозитив

Процедура за възстановяване на предоставени на „Кремиковци“ АД преди присъединяването на Република България към Европейския съюз публични помощи, представляващи помощни мерки, които след присъединяването не са били „приложими“ по смисъла на приложение V към Акта за присъединяване на Република България и Румъния и промените в Учредителните договори на Европейския съюз, в случай на неспазване на условията по член 9, параграф 4 от Протокол 2 към Европейското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните страни членки, от една страна, и Република България, от друга страна, сключено и одобрено от името на Общността с Решение 94/908/ЕОВС, ЕО, Евратом на Съвета и на Комисията от 19 декември 1994 година, трябва да се основе на член 3 от Допълнителния протокол към това европейско споразумение, изменен с Решение № 3/2006 на Съвета за асоцииране ЕС—България от 29 декември 2006 година. В този контекст, в съответствие с трета алинея на същия член, компетентните национални органи на Република България могат да приемат решение за възстановяването на публични помощи, които не отговарят на тези условия. Приетото от Комисията на основание член 3, втора алинея от Допълнителния протокол решение не представлява предварително условие за възстановяването от тези органи на подобни помощи.

(¹) ОВ С 232, 6.8.2011 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 ноември 2012 г. (преюдициално запитване от High Court of Ireland — Ирландия) — М.М./Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ирландия, Attorney General

(Дело C-277/11) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща европейска система за убежище — Директива 2004/83/ЕО — Минимални стандарти относно условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила — Член 4, параграф 1, второ изречение — Сътрудничество на държавата членка с молителя при преценката на релевантните за молбата му доказателства — Обхват — Законосъобразност на националното производство, следвано при разглеждане на молба за субсидиарна закрила след отхвърляне на молба за предоставяне на статута на бежанец — Зачитане на основните права — Право на изслушване)

(2013/C 26/16)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподател: М.М.

Ответници: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ирландия, Attorney General

Предмет

Преюдициално запитване — High Court of Ireland — Тълкуване на член 4, параграф 1 от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лица без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила (ОВ L 304, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 52) — Искане за предоставяне на субсидиарна закрила след получаване на отказ да се предостави статут на бежанец — Предложение за отхвърляне на искането за предоставяне на субсидиарна закрила — Задължение за предоставяне на молителя резултатите от разглеждането на неговата молба преди да се вземе окончателно решение

Диспозитив

Изисването съответната държава членка да оказва сътрудничество на кандидата за убежище, така както е предвидено в член 4, параграф 1, второ изречение от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лица без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, не може да се тълкува в смисъл, че когато един чужденец иска да се ползва от статута на субсидиарна закрила, след като му е бил отказан статутът на бежанец, и компетентният национален орган възнамерява да отхвърли и втората молба,

този орган е длъжен на това основание, преди да приеме решението си, да уведоми заинтересованото лице за отрицателния отговор, който смята да даде на тази молба, както и да му съобщи доводите, с които възнамерява да я отхвърли, така че да позволи на молителя да изрази становището си в това отношение.

Що се отнася обаче до системата като въведената с разглежданата в главното производство правна уредба, която се характеризира с наличието на две отделни и последователни производства за разглеждане съответно на молбата за получаване на статута на бежанец и на молбата за субсидиарна закрила, запитващата юрисдикция е тази, която трябва да следи за спазването, в рамките на всяко от тези производства, на основните права на молителя, и по-специално на правото му на изслушване, в смисъл че той трябва да може да изложи надлежно становището си преди приемането на всяко решение, с което се отказва предоставянето на исканата защита. При такава система обстоятелството, че заинтересованото лице вече е било надлежно изслушано при разглеждането на молбата за предоставяне на статута на бежанец, не означава, че това формално изискване може да бъде пренебрегнато в рамките на производството по молбата за субсидиарна закрила.

(¹) ОВ С 226, 30.7.2011 г.

Решение на Съда (трети състав) от 6 декември 2012 г. (преюдициално запитване от Административен съд-Варна — България) — Боник ЕООД/Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело С-285/11) (¹)

(ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Право на приспадане — Отказ)

(2013/С 26/17)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд-Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: Боник ЕООД

Ответник: Директор на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, Варна, при Централно управление на Националната агенция за приходите

Предмет

Преюдициално запитване — Административен съд-Варна — Тълкуване на членове 14, 62, 63, 167, 168 и 178, букви а) и б) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Формалности на държавите членки във връзка с правото на приспадане на ДДС

— Мерки за избягване на някои форми на данъчна измама или избягване на данъци — Отказ да се признае право на приспадане на ДДС на данъчнозадължено лице, получател по вътрешностни доставки, поради липсата на доказателства за реалност на доставките между предходните доставчици въпреки наличието на доказателства за осъществяването на доставките от прекия доставчик на данъчнозадълженото лице

Диспозитив

Членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство не допускат на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне данъка върху добавената стойност за доставката на стоки, поради това че поради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с данък върху добавената стойност, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки, което следва да провери запитващата юрисдикция.

(¹) ОВ С 238, 13.8.2011 г.

Решение на Съда (шести състав) от 22 ноември 2012 г. (преюдициално запитване от Административен съд — Варна — България) — ДИДЖИТАЛНЕТ ООД (С-320/11 и С-383/11), ЦИФРОВА КОМПАНИЯ ООД (С-330/11), М САТ КЕЙБЪЛ АД (С-382/11)/Началник на Митнически пункт — Варна Запад при митница Варна

(Съединени дела С-320/11, С-330/11, С-382/11 и С-383/11) (¹)

(Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Апарати с възможност за приемане на телевизионни сигнали, съдържащи модел за достъп до интернет и осигуряващи интерактивен обмен на информация)

(2013/С 26/18)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподатели: ДИДЖИТАЛНЕТ ООД (С-320/11 и С-383/11), Цифрова компания ООД (С-330/11), М САТ КЕЙБЪЛ АД (С-382/11)

Ответник: Началник на Митнически пункт — Варна Запад при митница Варна